

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Claudii Fleury, Presbyteri, Prioris Argenteliae Et Reg.
Christianiss. A Confessionibus Institutiones Juris
Ecclesiastici**

Fleury, Claude

Moguntiae, 1760

XXIII. De votis & de professione religiosa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67899](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67899)

cuparunt, religiosi habentur, nec, si e societate excedunt, hereditates petere possunt. Præter tria vota ordinaria professi spondent Papæ *devotam obedientiam* in omnibus, quæ ad salutem animarum & ad fidem propagandam pertinent. Sed Papa non utitur jure suo, quod permittit *Jesuitarum generali*. Et isti quidem sunt illustriores religiosorum hominum ordines, qui ad quinque genera, *monachorum* videlicet, *canonicorum*, *equitum*, *mendicantium* & *clericorum regularium* reduci possunt.

1) *Constit. societ. Jes. part. 2. c. 1.*

C A P. XXIII.

DE VOTIS ET DE PROFESSIONE
RELIGIOSA.

I.

Religiosi
ad regulam
adstringuntur
voto.

HOMO religiosus nostro sensu est *Christianus*, solemniter voto ad consilia evangelica, moribus & vita, secundum regulam quamdam, in Ecclesia approbatam, exprimens, obstrictus. Votum igitur solemne primario constituit *religiosum*. Est autem **VOTUM** *promissio Deo facta de quovis bono opere, ad quod non tenebamur, veluti jejunio, elemosyna, peregrinatione religionis causa suscipienda.* Ad votum faciendum requiritur ætas matura, h. e. plena pubertas, libertas & facultas votum implendi¹. Sic uxor vovere non potest sine consensu mariti. Votum *simplex* est quod fit privatim sine solemnibus. Hoc quidem conscientiam æque obligat²; sed, si sine præ-

deliberatione emissum, si difficile impletu, remitti potest, alterumque bonum opus alteri substitui: & generatim quodlibet votum pleno jure redimitur *professione religiosa*. Simplicia vota regulariter remittit Episcopus.

1) c. 2. X. de voto. 2) c. 8. X. de voto.

II. AD emittenda *vota solemnia* pro amplectenda vita religiosa a diversis diversi intra pubertatem primam & plenam anni requirantur. Concilium Tridentinum ¹ annos requirit XVI. & professiones infra eam ætatem irritas declarat, ac præterea *unum* ad minimum *annum* initiandis dandum censet. Concinit statutum Blesense *art. 28.* ac dispositiones de bonis intuitu professionis infra eam ætatem factas irritas habet. Professio autem fieri debet *solemniter* i. e. initiandus publice viva voce formulam voti recitat, & in scriptis manu sua signatam tradit, quæ probationis causa in scriniis reponitur ². Abolitæ enim sunt professiones *tacite* vel *presumptæ*, quibus, qui ultra annum habitu religiosorum in monasterio commorati fuerant, pro professis sunt habiti ³. Quare post noviciatum absolutum candidatus, si non admittitur ad professionem, dimittendus est ⁴.

quod emittunt XVI annis majores,

Solemni ritu.

1) *sess. 25. refor. c. 15.* 2) *Molin. rest. 55.*
3) *c. 22. X. de regularib.* 4) *Conc. Trid. ib. c. 16.*

III. CREBRO atque iterato prohibitum *sine pre-* est, ne nummis divendatur aditus ad vitam religio-
siam, quod *simoniam* sapit ¹. Professio religiosa merum spectrum est, si non ad divina

& æterna dirigitur. Semper tamen venientibus permissum fuit, bona sua vel bonorum partem vel secum afferre, vel a parentibus accipere ². Præterea si monasterium alendis pluribus hominibus non sufficit, nemo bonus propterea repudiari debet, ne qua recipiatur pecunia. Superiorum igitur conscientia totum hoc negotium permittendum, qui gravem Numinis offensionem incurrunt, si *spe lucri* indignum hominem recipiunt. Ex instituto Caroli Boromei ³ Episcopus arbitretur, quid dandum sit, prout necessarium id esse videt. Professio autem involvit inter religiosum & conventum obligationem reciprocam, ut nec ipse monasterium relinquere, nec monasterium eum ejicere, quocumque obtentu, possit, ne ad incitas redigatur, suæque familiae onerosus fiat.

1) c. 40. X. de Simon, c. 64. q. 1. c. 2. & 3.

2) THOMASS. part. 4. l. 3. c. 14. & 15. S. Thom. 2. q. 100. a 3. ad 4.

3) Concil. Mediol. II. de monial. c. 2.

Ordinem
eum or-
dine per-
mutare
non licet,
nisi du-
riorem
ample-
ctaris,

IV. RELIGIOSORUM est perseverare in vocatione sua. Veterum præcepto nec monachis, nec canonicis regularibus de monasterio in monasterium migrare permissum ¹. A quo instituto licet mendicantes alique recentiores ordines recesserint, semper tamen in congregationibus suorum ordinum permanent. In universum autem prohibitum est, ne quis ex altero ad alterum ordinem transfugiat ². Excipiuntur tamen, qui virtutis amore ad ordinem austeriorem adspirant, licet superioris veniam, quam tamen expetere de-

cet, non impetraverint³. Mendicantes tamen, nisi cum pontificis venia, in alium, quam Carthusianorum ordinem, se recipere nequeunt. Interim hæc exceptio licentiæ ansam dedit, & successioni ab institutis veterum monachorum Benedictinorum & Cluniacensium. Nam religiosi strictioris observantiæ, nec tamen rigidissimæ, si propriæ conscientiæ stimulis non retinentur, impediri nequeunt, quo minus posterioribus, utut manifeste remissioribus, adgregentur. Quod sæpe fit obtinendorum beneficiorum regularium causa, vel ut errantibus claustra & obedientiam evitare liceat contra disertam prohibitionem⁴.

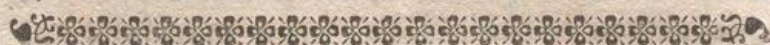
- 1) c. 5. X. Regular. 2) Concil. Trid. sess. 25. c. 19.
 3) c. 18. X. de regular. Extravag. comm. eod. c. 1.
 4) Concil. Trid. sess. 4. c. 11.

V. NONNUMQUAM contingit, ut religiosus impugnet vota sua ex vitio vel nullitatis vel extorsionis. Sed post lapsum V. annorum audiendus non est. Neque auditur intra quinquennium, si habitum mutavit, aut proprio motu monasterio excessit, quo casu apostata habendus est¹. Episcopus ergo adeundus est, qui post causam cognitam contra vota eum restituit in integrum. Qua de causa sæpe impetrantur literæ pontificis, quibus nihil opus est. Causæ restitutionis sunt vis aut metus, qui hominem constantem vincere potest, isque argumentis evidentibus probandus².

- 1) Conc. Trid. sess. 20. ref. c. 19. 2) C. 20. q. 1. c. 8.

VI. QUI vota violant & ad sæculum redeunt, apostata appellantur & transfuga: nec

tamen a superioribus, quibus cura animarum commissa, derelinquendi, sed omnibus modis reducendi & post actam pœnitentiam restituendi. Qua in re auxilio *judicum secularium* opus est, qui hos homines intercipere & superioribus tradere tenentur. Nec religionis solum causa, sed & publice interest, ne tolerantur isti transfugæ, ad omne facinus prompti & parati.

C A P. XXIV.

DE PAUPERTATE CETERISQUE
REGULARIUM VOTIS.

I.

Vota sunt

RELIGIOSORUM vota sunt *paupertatis, castitatis & obedientie*. Voto paupertatis rebus externis, castitatis voluptati, obedientiæ suomet ingenio nuntium mittunt: quibus tribus perfectionis Christianæ ambitus *continetur*.

I. Obedientia,

II. OBEDIENTIA complectitur reliqua omnia. Ex regula Benedicti c. 58. monachi non nisi *perseverantiam in monasterio* duce superiore spondent. Obedientia consistit in perfecta sectatione præceptorum divinatorum, & *regulæ*, quæ a religioso pro voluntate Dei est habenda, nec non omnium mandatorum superioris, nisi quid imperet, legi divinæ regulæque manifeste contrarium¹. Genuinus religiosus sponte quoque fratribus obtemperat, nec suæ voluntati indulget, nec sensu abundat; sed sinceram animi demissionem